

ΜΗΝΥΜΑ**ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ κ. ΠΡΟΚΟΠΙΟΥ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΥ****ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΠΟΔΗΜΟ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟ****ΜΕ ΤΗΝ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΗΣ 25^{ης} ΜΑΡΤΙΟΥ****22.3.2018**

Εορτάζουμε, με τον αρμόζοντα σεβασμό και την δέουσα λαμπρότητα, την Εθνεγερσία του 1821, η οποία αποτέλεσε την «Ανάσταση» του Γένους μας, καθώς οδήγησε στην καιάλυση της μακρόχρονης υποδούλωσης των Προγόνων μας στον οθωμανικό ζυγό και στην δημιουργία του νεότερου Ελληνικού Κράτους. Τότε οι Έλληνες αναδείχθηκαν, όπως πάντοτε στην ηρωϊκή και μακραίωνη Ιστορία τους, «και παρά δύναμιν ιολιμηταί και παράγνώμηγκινδυνευταί και έντοιςδεινοίσευέλιτιδες».

Έτοιανόησαν την αριθμητική υπεροχή των κατακτητών και εμεινασιάτησαν για ν' ανακιήσουν την Ελευθερία τους που αποτελεί, άλλωστε, όπως επανειλημμένως έχω τονίοει, υπαρξιακή αρχή και, άρα, τρόπο ζωής για το Έθνοςμας και τον Λαό μας.

- I. Η Ελληνική Επανάσταση εκδηλώθηκε μέσα σ' ένα αντίξοο διεθνές πολιτικό περιβάλλον, στο οποίο διακυβεύονταν κρίσιμα συμφέροντα των τότε μεγάλων δυνάμεων της Ευρώπης. Και ιούτο διότι, αφενός οι ευρωπαϊκές δυνάμεις ήταν σύμφωνες όσον αφορά την αρχή της νομιμότητας της απόλυτης μοναρχίας, η οποία όμως είχε κλονισθεί απ' το 1820 με τις εξεγέρσεις της Νότιας Αμερικής εναντίον της Ισπανίας, τις φιλελεύθερες και εθνικές επαναστάσεις του Πεδερμοντίου και της Νεάπολης, καθώς και τον φιλελεύθερο ξεσηκωμό της Ισπανίας εναντίον του απολυταρχισμού των Βουρβώνων. Και, αφετέρου, οι δυνάμεις της Ιερής Συμμαχίας διαφωνούσαν μεταξύ τους για το «Ανατολικό ζήτημα», δοθέντος ότι ο κύριος σκοπός της Αυστρίας και της Αγγλίας ήταν ν' αναστείλουν την ανησυχητική προώθηση της Ρωσίας προς τα Βαλκάνια

1

και τον Εύξεινο Πόντο. Η Ελληνική Επανάσταση, όπως ήταν αναμενόμενο, αρχικώς καταδικάσθηκε από την Ιερά Συμμαχία. Όμως, η εμβληματική επιτυχία της Εθνεγερσίας μας από το 1821 ως το 1824, η εντυπωσιακή ανθεκτικότητά της στις εμφανιθείσες δυσχέρειες από το 1825 ως το 1827, αλλά και το απaráμιλλο κίνημα του Φιλελληνισμού που εμφανίστηκε στην Ευρώπη, εμπνέοντας ορισμένα από τα πιο εκλεκτά της τέκνα να σταθούν αλληλέγγυα στον Αγώνα των Ελλήνων για την Ελευθερία -προσφέροντας μάλιστα τις περιουσίες τους και ενίοτε την ίδια την ζωή τους για την ευόδωση αυτού του Αγώνα-είχαν ως αποτέλεσμα την συγκρότηση από την Ρωσία, την Αγγλία και την Γαλλία της Τριπλής Συμμαχίας, τον Ιούλιο του 1827. Ακολούθησε η Ναυμαχία του Ναυαρίνου, στις 20 Οκτωβρίου 1827, όπου καταστράφηκε ο τουρκοαιγυπτιακός στόλος, γεγονός που σηματοδότησε την τελειωτική νικηφόρα έκβαση του μοναδικού, ως προς τον επιδειχθέντα ηρωισμό, ξεσηκωμού των Προγόνων μας κατά της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας.

II. Αποφασιστικό ρόλο στην επιτυχία του υπέρ Παιρίδος και Θρησκείας Ιερού Αγώνα του 1821 διεδραμάτισαν, ως γνωστόν, οι απόδημοι Έλληνες, ιδίως δε εκείνοι της Οδησού, της Βιέννης, της Αγίας Πετρούπολης, των Παρισίων, του Βελιγραδίου, της Τεργέστης και πολλών άλλων εοτιών της Ομογένειας, οι οποίοι συστρατεύθηκαν μ' ενθουσιασμό και αυταπάρνηση με τους επαναστατημένους αδελφούς τους. Ταυτοχρόνως, με το παράδειγμά τους συνέβαλαν αποφασιστικώς ώστε ν' ανάψει ο «πυρσός» των αξιών του Φιλελληνισμού σε πολλές γωνιές της Ευρωπαϊκής Ηπείρου. Τούτη την μεγάλη προσφορά των αποδήμων Ελλήνων η σύγχρονη Ελλάδα ουδέποτε λησμόνησε. Ολωσαντιθέως, αισθάνεται εσαεί ευγνώμων γι' αυτήν.

III. Στην σημερινή εποχή η Ελλάδα αποτελεί δύναμη Ειρήνης και Ασφάλειας στα Βαλκάνια και στην ευρύτερη περιοχή της Νοτιοανατολικής Μεσογείου, που σέβεται εμπράκτως και απολύτως το Ευρωπαϊκό και το Διεθνές Δίκαιο στο σύνολό του. Έτσι, επιδιώκει την φιλία και την συνεργασία με όλους της τους γείτονες, ενώ παράλληλα φιλοδοξεί, ως αναπόσπαστο μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του σκληρού πυρήνα

της, της Ευρωζώνης, να συμμετάσχει ενεργά στην οικοδόμηση μαζορισπονδιακού τύπου Ευρώπης, υπό όρους Αντιπροσωπευτικής Δημοκρατίας και σεβασμού του Κράτους Δικαίου, και κατ' εξοχήν, του Κοινωνικού Κράτους Δικαίου.

IV. Οι βασικές αιτές αρχές, που διέπουν με σταθερότητα και συνέπεια την διεθνή συμπεριφορά της Χώρας μας έναντι πάντων, εξειδικεύονται ως εξής στις επιμέρους σχέσεις μας με τις γειτονικές μας χώρες:

A. Ως προς την Τουρκία: Επιδιώκουμε σχέσεις φιλίας και καλής γειτονίας. Όμως, οι σχέσεις φιλίας και καλής γειτονίας με την Τουρκία, όπως επίσης και η ευρωπαϊκή της προοπτική -την οποία εμείς, οι Έλληνες, ευνοούμε- εξαρτάται από τον πλήρη σεβασμό του συνόλου του Διεθνούς και του Ευρωπαϊκού Δικαίου. Ιδιαίτερως δε από τον πλήρη σεβασμό της Συνθήκης της Λωζάνης, της Συνθήκης των Παρισίων του 1947 και του Δικαίου της Θάλασσας, το οποίο δεσμεύει την Τουρκία με την μορφή γενικώς παραδεδεγμένων κανόνων του Διεθνούς Δικαίου, εφαρμοζόμενων εν συνόλω και όχι επιλεκτικώς. Επιπλέον, η Συνθήκη της Λωζάνης, η οποία κατοχυρώνει τα σύνορα, το έδαφος και την κυριαρχία τόσο της Ελλάδας όσο και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δεν αναθεωρείται ούτε επικαιροποιείται και είναι απολύτως σαφής, δίκως ν' αφήνει ίχνος «γκρίζων ζωνών». Υπό τα δεδομένα αυτά η Τουρκία πρέπει να κατανοήσει και να σεβασθεί η Ελλάδα και η Ευρωπαϊκή Ένωση ευνοούν την ευρωπαϊκή της προοπτική, πλην όμως έχουν και την θέληση αλλά και την δύναμη να υπερασπισθούν, αμέσως και αποτελεσματικώς, τα σύνορα, το έδαφος και την κυριαρχία τους.

B. Ως προς την Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας: Στηρίζουμε την πορεία ένταξης της φίλης ΠΓΔΜ στο ΝΑΤΟ και στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Τούτο όμως, για λόγους σεβασμού της Ιστορίας, του Διεθνούς Δικαίου και του Ευρωπαϊκού Κεκτημένου, προϋποθέτει προηγούμενη λύση ως προς το όνομά της, η οποία θα εμπεριέχει τις απαραίτητες εγγυήσεις εξάλειψης του αλυτρωτισμού. Κατόπιν τούτου ένας τρόπος υπάρχει για να προχωρήσει η ένταξη της ΠΓΔΜ στο ΝΑΤΟ

και στην ΕΕ: Πρώτον, προηγούμενη αναθεώρηση, προς αυτή την κατεύθυνση, του συντάγματός της, κάτι το οποίο σημαδεύεται και τον σεβασμό που η Ελλάδα, η Ευρωπαϊκή Ένωση και το ΝΑΤΟ επιδεικνύουν απέναντι στην έννομη τάξη της και στο κράτος δικαίου εν γένει. Και, δεύτερον, συμφωνία που θα εμπεριέχει όλες τις εγγυήσεις εξάλειψης του αλυτρωτισμού που προανέφερα.

- V. Επίσης, αποτελεί διαρκές χρέος μας να μην λησμονούμε την Κύπρο. Για την Μεγαλόνησο, η οποία εξακολουθεί ν' αντιμετωπίζει την τραγωδία της τουρκικής στρατιωτικής κατοχής εδαφών της, πρέπει να διασφαλισθεί λύση δίκαιη και βιώσιμη, πλήρως σύμφωνη με το Διεθνές και το Ευρωπαϊκό Δίκαιο, πρωτογενές και παράγωγο. Λύση η οποία θα διασφαλίσει, οριστικώς και αμετακλήτως, μεταξύ άλλων, ένα Κράτος-Μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Ευρωζώνης μ' ενιαία διεθνή προσωπικότητα και πλήρη κυριαρχία, απαλλαγμένο από στρατεύματα κατοχής και εγγυήσεις τρίτων, που αντιτίθενται άλλωστε πλήρως στην κατά το Ευρωπαϊκό Κεκτημένο έννοια της κυριαρχίας.

Ολοκληρώνοντας αυτό το μήνυμα για την Εθνική Επέτειο της 25ης Μαρτίου εκφράζω, για μιαν ακόμη φορά, την ευγνωμοσύνη του Ελληνικού Λαού προς τον Ελληνισμό της Διασποράς, απανιαχού της Γης. Και τούτο διότι αυτός ο Ελληνισμός της Διασποράς, αναπόσπαστο και πολύτιμο κομμάτι του Έθνους μας, έχει συμβάλει τα μέγιστα ώστε η Πατρίδα ν' ακολουθεί την ιστορική της πορεία κατά την κληρονομιά της και τον προορισμό της. Και είμαστε βέβαιοι ότι την ίδια, κι ακόμη μεγαλύτερη, συμβολή θα επιδείξει στο μέλλον, ώστε ο Λαός μας και το Έθνος μας ν' ανταποκριθούν, όπως μας αναλογεί και μας ταιριάζει, στις μεγάλες προκλήσεις του μέλλοντος.

d